

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak

SSN Krzysztof Wiak (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) pod sygn. II AKzw (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 marca 2021 r.

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

M. J. (dalej: skarżący), pismem z 11 lutego 2021 r., zatytułowanym „Wniosek dowodowy” zwrócił się do Sądu Najwyższego o udzielenie mu „natychmiastowego wstrzymania kary pozbawienia wolności (zawieszenie postępowania wykonawczego), do czasu rozpatrzenia przez Sąd Apelacyjny w (...) (...) [jego] zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w P. III Wydział Penitencjarny (...)”. Postępowanie Sądu Apelacyjnego w (...) w sprawie o sygn. akt II AKzw (...) określił jako „przewlekłe i obojętne”, ponieważ od grudnia 2020 r. do 11 lutego 2021 r. nie rozpoznano jego zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w P., dotyczącego odmowy udzielenia mu przerwy w odbyciu kary z uwagi na wystąpienie wypadku losowego, o którym mowa w przepisie art. 153 § 3 k.k.w. Skarżący podniósł, że pomimo jego wniosków dowodowych, apeli i wskazania, iż zachodzi sytuacja zagrożenia życia i zdrowia jego rodziców oraz bezpieczeństwa

jego dzieci, Sąd Apelacyjny w (...) wyznaczył termin rozpoznania jego zażalenia dopiero na dzień 23 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Regulacje powyższej ustawy nie będą miały zasadniczo zastosowania do spraw, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (t.j. Dz.U. 2021, poz. 53), tj. dotyczących wykonywania orzeczeń w postępowaniu karnym, w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe i w postępowaniach w sprawach o wykroczenia oraz kar porządkowych i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności – za wyjątkiem spraw, które dotyczą obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego (art. 2 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Ze względu na to, że postępowanie, którego dotyczy pismo skarżącego, odnosi się do przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, regulowanej przepisami Kodeksu karnego wykonawczego, należy uznać, że skarżący nie jest uprawnionym do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w rozumieniu art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość.

Niezależnie od powyższego, należy stwierdzić, że skarga na przewlekłość postępowania musi spełniać przesłanki ustawowe, wymienione w art. 6 ust. 1 i 2

ustawy o skardze na przewlekłość, tj. powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a nadto powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. W niniejszej sprawie, pismo skarżącego nie zawiera *de facto* żądania uznania, że w sprawie o sygn. akt II AKzw (...), toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w (...) doszło do przewlekłości postępowania. Rzeczywistym celem pisma skarżącego był bowiem wniosek o udzielenie mu natychmiastowej przerwy w odbyciu kary pozbawienia wolności, z pominięciem trybu odwoławczego, ze względu na nadzwyczajne okoliczności w postaci zagrożenia zdrowia, życia i bezpieczeństwa członków jego rodziny.

Z uwagi na treść art. 2 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość, skarżący nie może zostać uznany za uprawnionego do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie o sygn. akt II AKzw (...). Skarga wniesiona przez osobę nieuprawnioną podlega odrzuceniu (art. 9 ust. 2 ustawy skargi na przewlekłość).

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.